
Economie comercială

CAPITOLUL V

PIAȚA BUNURILOR ȘI A SERVICIILOR

Odată cu dezvoltarea societății, piața a cunoscut evoluții spectaculoase, trecând prin stadii succesive, de la forme tradiționale (hale, târguri publice), la formele moderne de astăzi, bazate pe rețele de comunicații.

În terminologia economică, **noțiunea de piață** reprezintă un termen cheie în economia modernă, înțeles înțreg sistem de definiții. Toate acestea pornesc de la conținutul ce i-a fost atribuit de teoria economică, respectiv: “*categorie economică a producției de mărfuri, care își găsește expresia totalitatea actelor de vânzare-cumpărare privată în unitate organică cu relațiile pe care le generează și în conexiune cu spațiul economic desfășoară*” sau, mai concis: “*totalitatea relațiilor economice care se stabilesc între oameni în procesul de vânzare-cumpărare a mărfurilor*”.

Acest definiții reprezintă numai cadrul general al pieței și categoriei economice. Dar abordarea practică a fenomenelor de piață impune completarea acestei accepțiuni generale. Conținutul concret al pieței este deosebit de complex. Esența fenomenelor de piață impune cunoașterea atât a cererii și a ofertei, a prețurilor la care se realizează oferta, cât și a *cerințelor pieței* și a condițiilor în care are loc confruntarea ofertei cu *cererea* de mărfuri. Deci, în sfera pieței ar putea fi cuprins înțreg ansamblul de condiții economice, sociale etc, care determină dinamica ofertei, dinamica cererii, mișcarea prețurilor, evoluția vânzărilor. De asemenea, conținutul pieței nu se limitează numai la suma proceselor economice care au loc efectiv, ci se extinde și asupra celor potențiale. Deci, *conținutul pieței cuprinde și cererea nesatisfăcută, cererea în formare, oferta potențială, oferta pasivă etc.*

Așadar, virtual, poate exista o piață și fără cele două categorii ale sale (respectiv o piață fără cerere sau fără ofertă). În acest sens, noțiunea de piață dobândește accepțiuni practice mai precise: piața reală (piața efectivă), piața potențială, piața teoretică (ideală) etc.

Față de condițiile concrete în care se desfășoară fenomenele de piață, însăși noțiunea de piață este întregită cu alți termeni, dobândind precizările corespunzătoare, de exemplu: piață internă, piață externă, piața națională, piața locală, piața urbană, piața rurală, piața mijloacelor de producție, piața bunurilor de consum, piața serviciilor, piața produselor agricole, piața mobilei, piață nouă, piață de probă etc.

Importanța pieței în sistemul de economie, bazat pe libera inițiativă, derivă din funcțiile pe care ea le îndeplinește:

**Preview from Notesale.
Page 13 of 19**

**Preview from Notesale.
Page 17 of 19**